

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ו' ע"א

מי שמתכפר בקרבן באופנים דלהלן, האם יכול לעשות תמורה?

כשמתכפר מקיבועא	כשמתכפר מקופיא	כשהוא אחד
עושה	עושה	כשהם שותפים
כששותפו מתכפר מקופיא: עושה ¹ כששותפו מתכפר מקיבועא: אינו עושה	אינו עושה	

זבחים דף ו' ע"ב

מצורע שניתן עליו מהשמן על בהונותיו ולא על ראשו, מה יעשה? [תד"ה לא].

לצד הראשון שבתוס'	לרש"י ולמסקנת התוס'	אליבא דר' יוחנן בן נורי
לא צריך כלום ²	יחזור ויתן מתנות הראש	אליבא דר' עקיבא
יחזור ויתן מהבהונות	יחזור ויתן מהבהונות	

¹ כן פירשו בתד"ה מקופיא, שמצינו שכהן גדול יכול להמיר בפרו, הגם שכל הכהנים מתכפרים עמו. והטעם, דכיון שהוא מתכפר מקיבועא והם רק מתכפרים מקופיא, אינם חשובים כ"כ שותפים לגביו, והוא עושה תמורה ולא הם.

² הוקשה לתוס' ממה שאמרו ביומא דף ס"א ע"א דלכו"ע [ר"א ור"ש] אין מתנות הראש מעכבות. ולכך תירצו בתחילה שהתנאים ביומא הם אליבא דר' יוחנן בן נורי שג"כ סובר שאין מעכבות כלל. ושזה גופא החילוק בין ההו"א למסקנא כאן, דבהו"א דייקה הגמי מדבריו לומר שכיון שלא נתן מתנות הראש לא כיפר קמי שמיא כלום אפי' את מתנות הבהונות. ובמסקנא אמרה, דאע"ג שלא כיפר קמי שמיא, לא צריך לחזור אפי' על מתנות הראש. והטעם, דכיון דאפקא לה קרא בלשון והנותר, לכך הוי כשפיכת שיירי הדם שעל היסוד שלא מעכבי. ועל זה הוקשה להם, דא"כ הגמי היתה צריכה לדחות דשאני התם במצורע דכתיב ביה והנותר. ולכך חזרו ופירשו כרש"י שלר' יוחנן צריך לחזור על מתנות הראש, וא"כ א"א ללמוד מכאן לסמיכה שכיפר גברא לגמרי ורק כלפי שמיא לא, דגם כאן צריך לחזור על מתנות הראש. ומה שאמרו התנאים ביומא שלא צריך לחזור כלל, היינו לומר רק שגם אם לניתן עליו מתנות הראש אינו חשוב מחוסר כפורים להאסר מלהכנס למקדש.